

Recenzja Henryka Mazurkiewicza festiwalu ZWROT (wrzesień 2017) i akapit dotyczący Camille:

„A jednak śmiem twierdzić, że bezkonkurencyjnym zwycięzcą nagrody dla najlepszej aktorki/aktora, gdyby postanowiono je wręczać, zostałaby Kamila Klamut za tytułową rolę w autorskim spektaklu Camille. W tym bardzo intymnym i poetyckim przedstawieniu autorka przepuszcza przez siebie tragiczne losy Camilli Claudel, utalentowanej francuskiej rzeźbiarki, która trzydzieści ostatnich lat swego długiego żywota spędziła w zamkniętym szpitalu psychiatrycznym. Zgłębiając historię kochanki Augusta Rodina, która w świecie zdominowanym przez mężczyzn miała czelność być utalentowaną nie mniej niż jej partner, Kamila Klamut uniwersalizuje doświadczenia swojej bohaterki, zręcznie, lecz nie natrętnie kierując widza ku refleksji nad sytuacją kobiet z przełomu XIX i XX wieku. Przykuwając uwagę do każdego swego ruchu i gestu, Klamut unika dwóch głównych pułapek: nie redukuje Camilli do funkcji przykładu mającego udowodnić przyjętą z góry tezę oraz nie wpada w skrajności feministycznego manifestu. Uruchamiając teatr wspomnień, lęków i zaprzeczonych możliwości, Klamut zachwyca nieoczekiwanymi transformacjami, demonstrując całą moc swego aktorskiego warsztatu z zadziwiającą lekkością i wdziękiem”.

<http://teatralny.pl/recenzje/zwrot-there-is-no-alternative-czesc-druga,2113.html>